

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720201314
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720201314.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. ako členov senátu, v spore žalobcu: Okresná prokuratúra Zvolen, so sídlom Trhová 7, 960 19 Zvolen, za účasti intervenientky na strane žalobcu: K. H., nar. XX. apríla XXXX, trvale bytom J. N. XXXX/X, XXX XX Q., proti žalovanému: 1/ Obec Horné Mladonice, IČO: 00 649 236, so sídlom Horné Mladonice 40, 962 43 Senohrad, 2/ C. Z., nar. XX. októbra XXXX, trvale bytom F. XXXX/X, XXX XX Q., obaja zastúpení JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, advokátom so sídlom Vajnorská 20, 831 03 Bratislava, o určenie vlastníctva, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 8C/13/2020-136 zo dňa 10. novembra 2020 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvej a druhej výrokovej vete p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v tretej a štvrtej výrokovej vete m e n í tak, že intervenientka na strane žalobcu m á n á r o k na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % voči žalovaným 1/ a 2/, ktoré sú jej žalovaní 1/ a 2/ p o v i n í zaplatiť každý v rozsahu 50 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

III. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

IV. Intervenientke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 8C/13/2020-136 zo dňa 10. novembra 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) určil, že vlastníkom pozemku registra C KN parcela č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m², katastrálne územie T. G., zapísaného na LV č. XXX Okresným úradom L., katastrálny odbor, je O. T. G., IČO: 00 649 236, Horné G. XX, 962 43 T. G. (prvá výroková veta) a žalobcovi trovy konania nepriznal (druhá výroková veta). Treťou výrokovou vetou rozhodol, že žalovaný 1/ je povinný nahradiť trovy konania intervenientovi v rozsahu 100 % do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške a štvrtou výrokovou vetou rozhodol, že žalovaný 2/ je povinný nahradiť trovy konania intervenientovi v rozsahu 100 % do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že vlastníkom pozemku registra C KN parc. Č. XXX/X vedeného ako zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m² v katastrálnom území T. G., zapísaného na LV č. XXX (ďalej len „sporná nehnuteľnosť“) je obec T. G.. Žalobcovi bol doručený podnet fyzickej osoby na preskúmanie zákonnosti postupu obce T. G. v súvislosti s prevodom majetku z dôvodu osobitného zreteľa podľa § 9a ods. 8 zákona č. 138/1991 Zb.

o majetku obcí (ďalej len „zákon o majetku obcí“), a to na základe uznesenia obecného zastupiteľstva č. 5/2019 zo dňa 30.10.2019; nadobúdateľom spornej nehnuteľnosti, ktorá v minulosti slúžila ako jediná schodná príjazdová cesta pre motorové vozidlá k nehnuteľnostiam súpis. č. 3, 5 a 6, mal byť C. Z. (žalovaný 2/).

1.2 Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalovaný 2/ a jeho manželka žiadali žalovaného 1/ o odkúpenie časti pozemku na parc. č. KN-E XXX - ostatné plochy o výmere XXX m² vedené na LV č. XXX, k.ú. T. G., ktorá sa nachádza v blízkosti ich rodinného domu a príjazdovej cesty. Zo zápisnice z 5. zasadnutia obecného zastupiteľstva, ktoré sa uskutočnilo dňa 15.08.2019, mal súd za preukázané, že v rámci hlasovania podľa bodu 6. - žiadosť o odkúpenie pozemku - poslanci navrhli, aby bol pozemok zameraný geometrickým plánom. Poslanci hlasovali o schválení zámeru predaja pozemku; za jeho schválenie hlasovalo všetkých 5 poslancov. Obec zverejnila zámer predat' nehnuteľný majetok vo vlastníctve obce ako prípad hodný osobitného zreteľa v zmysle § 9a ods. 2 a 8 písm. e) zákona o majetku obcí s tým, že takýmto prípadom je skutočnosť, že predmetný pozemok využíva žiadateľ ako príjazdovú cestu k svojmu rodinnému domu a je to priestor v jeho blízkosti. Na základe geometrického plánu zo dňa 05.09.2019, úradne overeného dňa 12.09.2019, bola pôvodná parcela parc. č. KN-E XXX o výmere XXX m² rozdelená na parcelu č. XXX/X o výmere XXX m², XXX/X o výmere XX m², XXX/X o výmere XX m². Dňa 28.10.2019 bola medzi predávajúcim - žalovaný 1/ a kupujúcim - žalovaný 2/ spísaná kúpna zmluva vo forme notárskej zápisnice pod č. N XXX/XXXX. Predmetom kúpnej zmluvy bol novovytvorený pozemok KN vedený ako parcela registra C evidovaná na katastrálnej mape pod č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 65 m² za kúpnu cenu 2,- Eur/1 m², t.j. 130,- Eur. Z bodu 2. notárskej zápisnice vyplýva, že na platnosť kúpnej zmluvy sa vyžaduje, aby tento prevod a uzatvorená kúpna zmluva boli schválené obecným zastupiteľstvom obce T. G. s tým, že na vkladové konanie bude kúpna zmluva podaná až po vydaní uznesenia o schválení prevodu a kúpnej zmluvy obecným zastupiteľstvom a jej zverejnením na úradnej tabuli a internetovej stránke obce T. G.. Zo zápisnice zo zasadnutia obecného zastupiteľstva, ktoré sa konalo dňa 30.10.2019 súd prvej inštancie zistil, že za predaj nehnuteľného majetku vo vlastníctve obce z dôvodu hodného osobitného zreteľa hlasovalo všetkých 5 poslancov. Zároveň došlo k schváleniu zmluvy o odkúpení pozemku (bod 5. zápisnice zo zasadnutia obecného zastupiteľstva zo dňa 30.10.2019), za ktoré hlasovalo všetkých 5 poslancov.

1.3 Uznesením č.k. 8C/13/2020-122 zo dňa 12.10.2020 okresný súd pripustil vstup intervenientky K. H. do konania na strane žalobcu. Táto je vlastníčkou rodinného domu č. X na parc. č. XXX v katastrálnom území T. G. a spoluvlastníčkou rodinného domu č. X na parc. č. XXX. O predaji pozemku sa intervenientka dozvedela dňa 30.10.2019 a dala podnet na preskúmanie zákonnosti predaja pozemku.

1.4 Súd prvej inštancie ustálil, že žalobca má s poukazom na ustanovenie § 93 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) aktívnu legitímáciu na podanie žaloby; v prejednávacom prípade došlo k porušeniu zákona o majetku obcí.

1.5 Okresný súd konštatoval, že kúpna zmluva je neplatná v zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), pretože starostka žalovaného 1/ vystupujúca na strane predávajúceho uzatvorila so žalovaným 2/ kúpnu zmluvu pred jej schválením obecným zastupiteľstvom, a teda predtým, ako bola priamo poverená na uzatvorenie takejto zmluvy. Súd poukázal na ustanovenie § 9a ods. 8 písm. e) zákona o majetku obcí, z ktorého vyplýva, že len obecné zastupiteľstvo je orgánom obce, ktoré môže rozhodnúť o prevode majetku obce z dôvodu hodného osobitného zreteľa. Až keď dôjde k schváleniu prevodu obecným zastupiteľstvom môže starosta obce ako štatutárny orgán uzatvoriť zmluvu. Podpísanie zmluvy pred jej schválením obecným zastupiteľstvom má za následok neplatnosť takehoto právneho úkonu. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalovaných, že žiadny právny predpis nezakazuje starostovi obce podpísať zmluvu o prevode majetku obce a až následne takúto zmluvu schváliť, nakoľko starosta obce môže konať len na základe zákona a zo žiadneho ustanovenia zákona o obecnom zriadení ani zákona o majetku obcí nevyplýva, že by bolo možné najskôr podpísať zmluvu o predaji majetku obce a následne takúto predaj schváliť. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžo/61/2009 zo dňa 16.12.2009, v zmysle ktorého, ak starosta urobil právny úkon bez predchádzajúceho platného rozhodnutia obecného zastupiteľstva, takýto právny úkon obec nezaväzuje.

1.6 Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia poukázal aj na iné pochybenia obce pri prevode predmetnej nehnuteľnosti. Za neplatné považoval hlasovanie obecného zastupiteľstva o zámere predat' pozemok,

pretože zo zápisnice nevyplýva, že by poslanci v rámci programu zasadnutia schválili, že majú rokovať aj o schválení zámeru predať pozemok. Následne zo zámeru predať nehnuteľný majetok vo vlastníctve obce zverejneného na úradnej tabuli obce ako aj na internetovej stránke obce vyplýva, že obec mienila predať celú parcelu č. XXX o výmere XXX m², a to kupujúcim C. Z. a jeho manželke G. Z.. V kúpnej zmluve bol ako kupujúci označený už len C. Z. ako žalovaný 2/ a predmetom kúpnej zmluvy bola parcela č. XXX/X o výmere XX m². Aj tieto pochybenia by mali podľa názoru súdu za následok neplatnosť kúpnej zmluvy, avšak najzávažnejším dôvodom bola skutočnosť, že k podpísaniu kúpnej zmluvy starostkou obce došlo ešte pred jej samotným schválením obecným zastupiteľstvom. Súd na okraj dodal, že dôvody hodné osobitného zreteľa na prevod majetku obce neboli dané, pretože ak určitou cestou prechádza viacero osôb, predovšetkým ak je to cesta aj k iným nehnuteľnostiam, takýto pozemok by obec nemala predať, ak nie je preukázaná potreba a dôvod predaja takéhoto pozemku.

1.7 O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. Intervenientke vystupujúcej na strane žalobcu, ktorá bola v konaní úspešná, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobcovi žiadne trovy konania nevznikli, preto mu ich náhradu nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali žalovaní v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Navrhli, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu žalobcu zamietne a žalobcu zároveň zaviazne na náhradu trov konania žalovaného 1/ a žalovaného 2/ v rozsahu 100 %, alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Uplatnili odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f) a h) a § 365 ods. 2 C.s.p., a to aj vo vzťahu k právoplatnému uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 8C/13/2020-122 zo dňa 12.10.2020; tvrdili tak, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalovaní v odvolaní namietali nezákonnosť napadnutého rozsudku ako aj nezákonnosť postupu súdu prvej inštancie, ktorý jeho vydaniu predchádzal. Poukázali na nesprávny procesný postup súdu, v dôsledku ktorého vydal nezákonné rozhodnutie o prípustnosti vstupu intervenientky do konania. Uviedli, že dňa 12.05.2020 pani K. H. doručila súdu prvej inštancie podanie, súd ju následne vyzval na doplnenie dôvodov odôvodňujúcich jej právny záujem na výsledku konania. Namietali, že podanie o vstupe intervenienta do konania nie je podaním vo veci samej, preto postupoval okresný súd nesprávne, keď pani K. H. vyzval na doplnenie dôvodov. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 128 ods. 1 C.s.p. Žalovaní považovali za zrejmé, že podanie sa týkalo predmetnej právnej veci a že sa ním sledoval vstup intervenientky do konania, preto súd nemal dôvod vyzývať pani K. H. na doplnenie podania; takýto postup nemá oporu v Civilnom sporovom poriadku a podľa názoru žalovaných ním súd prvej inštancie zvýhodnil pani H.. Namietali aj nesprávny postup súdu pri doručovaní oznámenia o vstupe intervenienta do konania, ktoré bolo doručené priamo žalovanému 1/ a nie jeho právnomu zástupcovi. Okresný súd zároveň znemožnil žalovaným, aby sa vecne vyjadrili k podaniam pani H., pretože tieto im neboli doručené. Na uvedené skutočnosti žalovaní súd upozornili. Nesprávny procesný postup súdu žalovaní namietali aj v súvislosti so vstupom intervenientky do konania, ktorý bol pripustený bez toho, aby súd prvej inštancie svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Ďalej tvrdili, že konaním súdu, ktorý intervenientku vyzýval na doplnenie podania, sa do spisu dostal ako dôkaz podnet pani H. odoslaný žalobcovi, ktorý žiadali žalovaní zabezpečiť, aby sa k nemu mohli vyjadriť a po oboznámení sa s ním navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov, čo však bolo nesprávnym postupom súdu žalovaným znemožnené. Takýmto spôsobom sa do spisu dostali aj ďalšie dôkazy, ku ktorým sa nemohli vyjadriť. S poukazom na ustanovenie § 85 C.s.p. namietali, že súd nemohol na intervenientkou predložené dôkazy prihliadať bez súhlasu žalobcu. Konštatovali, že okresný súd sa v priebehu konania nikdy neobrátil na žalobcu s otázkou, či súhlasí s dôkazmi predkladanými intervenientkou, na ktorých následne založil svoje rozhodnutie. Táto vada predstavuje dôvod na zrušenie celého rozhodnutia vo veci samej.

2.2 Žalovaní sa nestotožnili ani so záverom súdu prvej inštancie, že došlo k porušeniu všeobecne záväzného právneho predpisu, a to predovšetkým zákona o majetku obcí. V odvolaní poukázali na zápisnicu z obecného zastupiteľstva, ktoré sa konalo dňa 15.08.2019, ktoré schválilo zámer predať nehnuteľný majetok vo vlastníctve obce nachádzajúci sa v k.ú. T. G. na parc. č. KN-E XXX vedený

na LV č. XXX ako ostatné plochy o rozlohe XXX m² žiadateľom C. Z. a manželke G. Z. v cene 2,- Eur/m², a to ako prípad hodný osobitného zreteľa. Týmto konaním obecného zastupiteľstva došlo k vytvoreniu vôle žalovaného 1/ odpredať konkrétny pozemok, konkrétnym kupujúcim za konkrétnu kúpnu cenu, a teda boli dojednané základné náležitosti kúpnej zmluvy. Na základe takto vytvorenej vôle a zamerania pozemku geometrickým plánom starostka žalovaného 1/ realizovala vôľu žalovaného 1/ odpredať konkrétny pozemok a spolu so žalovaným 2/ požiadali dňa 28.10.2019 notára o spísanie kúpnej zmluvy, na platnosť ktorej sa vyžadovalo, aby boli prevod aj kúpna zmluva schválené obecným zastupiteľstvom. Na základe prijatej vôle schválilo obecné zastupiteľstvo dňa 30.10.2019 prevod už konkrétnej časti pozemku vytvorenej geometrickým plánom ako parcelu registra „C“ č. XXX/X o výmere XX m² do vlastníctva kupujúceho - žalovaného 2/. Súčasne došlo aj k schváleniu zmluvy o odkúpení pozemku spísanej vo forme notárskej zápisnice. Takýmto postupom nedošlo podľa názoru žalovaných k porušeniu ustanovenia § 9a ods. 8 písm. e) zákona o majetku obcí, pretože starostka žalovaného 1/ nekonala pri uzatváraní kúpnej zmluvy bez toho, aby na to nebola vytvorená vôľa žalovaného 1/.

2.3 Odvolatelia tvrdili, že na platnosť právneho úkonu, a teda kúpnej zmluvy, nemohla mať vplyv ani skutočnosť, že obecné zastupiteľstvo schválilo odkúpenie celej parcely o rozlohe XXX m² a nie len jej časti, pretože vôľa žalovaného 1/ vytvorená obecným zastupiteľstvom dňa 15.08.2019 sa vzťahovala aj k odpredaju pozemku vo výmere 65 m², pretože tento pozemok bol pôvodne súčasťou pozemku o výmere XXX m². Na okraj dodali, že ani to, že účastníkom kúpnej zmluvy bol na strane kupujúceho len žalovaný 2/ nebolo spôsobilé privodiť jej neplatnosť, nakoľko pozemok sa dostal do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaného 2/ a jeho manželky.

2.4 Za nepresvedčivé a ničím nepodložené považovali žalovaní aj úvahy súdu o neplatnosti hlasovania, ktorým poslanci schválili zámer predaja pozemku. Argumentovali, že súčasťou súdneho spisu nie je rokovací poriadok upravujúci rokovanie obecného zastupiteľstva. Takáto námietka neplatnosti hlasovania zároveň nebola v konaní vznesená ani žalobcom a súd sa ňou z vlastnej iniciatívy zaoberal nad rámec procesného útoku žalobcu a nad rozsah vykonaného dokazovania. Nesprávne bolo aj konštatovanie súdu prvej inštancie o neplatnosti schváleného zámeru, nakoľko sa kúpna zmluva od neho líšila tým, že bola odpredaná len parcela č. XXX/X o výmere 65 m² a len žalovanému 2/.

2.5 Žalovaní ďalej namietali, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nadbytočne konštatoval, že pokiaľ určitou cestou prechádza viacero osôb a ak táto cesta vedie aj k iným nehnuteľnostiam, obec by nemala takýto pozemok predávať. Vo vzťahu k uvedenému však súd nevykonal navrhovanú obhliadku na mieste, z ktorej by zistil, že sa nejedná o vybudovanú cestu, ale o pozemok, ktorý je ako nespevnená cesta využívaný ako príjazdová cesta k domu žalovaného 2/ a nachádza sa v bezprostrednej blízkosti jeho domu, pričom intervenientka má možnosť využívať aj inú prístupovú cestu k svojej nehnuteľnosti.

2.6 Odvolatelia konštatovali aj, že vzhľadom k tomu, že v predmetnej veci pri prevode majetku obce nebol porušený zákon, nemohla byť daná ani aktívna legitímácia žalobcu na podanie žaloby v zmysle § 93 ods. 1 písm. b) C.s.p., a teda v konaní neboli splnené podmienky na to, aby súd mohol vo veci meritórne rozhodnúť. V závere odvolania tvrdili, že navrhované dôkazy - výsluch notára ako svedka - mohli zásadne prispieť k riadnemu zisteniu skutkového stavu, na základe ktorého mohol súd spravodlivo rozhodnúť.

2.7 Žalovaní podali odvolanie aj do výroku o trovách konania, náhradu ktorých priznal súd prvej inštancie intervenientke, a to napriek tomu, že táto nie je stranou sporu. Z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. vyplýva, že náhradu trov konania môže súd priznať len strane sporu. Vo všeobecnosti namietali, že ak intervenient vstupuje do konania z vlastnej iniciatívy a vo vlastnom záujme, neprináleží mu žiadna náhrada trov konania.

3. K odvolaniu žalovaných podala vyjadrenie intervenientka, ktorá zotrvala na svojich skorších tvrdeniach, že predajom parcely č. XXX/X prišla o bezpečnú príjazdovú cestu k jej nehnuteľnosti, čím došlo k porušeniu zvykového práva a obmedzeniu výkonu vlastníctva. Vo svojom podaní sa vyjadrila k zámeru predávať parcelu č. XXX, o ktorom nevedeli ani susedia, poukázala na list vlastníctva č. XXX v k.ú. T. G., v ktorom je ako vlastníkom parcely č. XXX/X o výmere XX m² vedený len žalovaný 2/ v podiele 1/1 a súčasne tvrdila, že prechod motorovým vozidlom po parcelách, ktoré jej odporučila obec, nie je bezpečný vzhľadom na vysoký sklon.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. K dôvodom odvolania týkajúcim sa vstupu intervenientky do konania a s ním súvisiacim postupom žalobca uviedol, že právna úprava neukladá súdu povinnosť, aby pred rozhodnutím o pripustení intervenienta do konania doručoval jeho podanie na vyjadrenie stranám sporu, preto považoval námietky žalovaných v tomto smere za nedôvodné. Ak by aj bolo možné uznať tieto procesné pochybenia, vo výsledku by nemali žiaden vplyv na právne posúdenie sporu vo veci samej, pretože právne závery súdu o porušení všeobecne záväzných právnych predpisov pri prevode majetku obce by zostali nemenné bez ohľadu na prítomnosť intervenienta v konaní.

4.1 V súvislosti s namietaným porušením ustanovenia § 85 C.s.p. žalobca uviedol, že intervenientkou predložené listiny nie sú spôsobilé modifikovať dôvody žaloby a ani právne posúdenie veci, pretože vo vzťahu k žalobcom tvrdeným porušeniam všeobecne záväzných právnych predpisov pri prevode majetku obce sú tieto listiny bez právneho významu. Konštatoval aj, že žalovaní zotrvali na mylnej interpretácii ustanovení zákona o obecnom zriadení a zákona o majetku obcí, ktoré upravujú kompetencie orgánov obce, tvorbu ich vôle a uskutočňovanie právnych úkonov pri prevode majetku obce s prihliadnutím na poradie týchto úkonov.

5. Žalovaní 1/ a 2/ v ďalšom písomnom vyjadrení (replike) zotrvali na podanom odvolaní, tvrdili, že vyjadrenia žalobcu ako aj intervenientky sú bezpredmetné, pretože nie sú schopné odstrániť ani zhojiť nesprávne postupy súdu prvej inštancie. Opakovane namietali nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý žalovaným nedoručil na vyjadrenie podania intervenientky, konštatovali, že žalobca nevykonáva v tomto spore svoju pôsobnosť vo verejnom záujme, poukázali na ustanovenia § 125 ods. 3, § 82 ods. 4 ako aj § 83 C.s.p. Tak ako v odvolaní namietali, že súd nepostupoval v súlade s § 85 C.s.p., keď prihliadal na všetky tvrdenia a dôkazy predložené intervenientkou bez predchádzajúceho súhlasu žalobcu.

5.1 Takmer totožne ako v odvolaní argumentovali aj ohľadom kúpnej zmluvy, ktorá bola podľa ich názoru uzatvorená v súlade so zákonom o majetku obcí a zákonom o obecnom zriadení, a teda k žiadnemu porušeniu zákona nedošlo; v tejto súvislosti znova poukázali na postup obecného zastupiteľstva a starostky žalovaného 1/.

5.2 K vyjadreniu intervenientky uviedli, že táto nereagovala na odvolacie dôvody žalovaných, ale uvádzala nové skutkové tvrdenia, a to ohľadom iných vlastníkov nehnuteľností, ktorí nevedeli o zámere obce predať predmetný pozemok ako aj poukazom na list vlastníctva, na ktorom je ako vlastník predmetnej parcely vedený len žalovaný 2/, zo zákona sa však pozemok dostal do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Za subjektívne, ničím nepodložené a bez významu vo vzťahu k odvolaniu považovali aj tvrdenie, že prístupová cesta k domu intervenientky po iných parcelách nie je pre motorové vozidlo bezpečné.

6. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v prvej a druhej výrokovej vete v zmysle § 387 ods. 1,2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil a v tretej a štvrtej výrokovej vete v zmysle § 388 C.s.p. zmenil.

6.1 Podľa § 387 ods. 1,2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal podstatné odvolacie námietky žalovaných 1/ a 2/, napadnuté rozhodnutie okresného súdu ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. V súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 C.s.p. sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia okresného súdu v časti, v ktorej súd vyhodnotil kúpnu zmluvu za neplatnú z dôvodu porušenia právnych predpisov pri prevode majetku obce, dôsledkom čoho bolo určenie, že vlastníkom predmetného pozemku je žalovaný 1/; rozhodnutie v tejto časti je jasné, zrozumiteľné a presvedčivé a súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi otázkami. Odôvodnenie rozsudku okresného súdu v časti, v ktorej poukazuje na ďalšie pochybenia žalovaného 1/ sa odvolaciemu

súdu javí nadbytočné a ničím nepodložené, nakoľko tieto súdom namietané postupy neboli predmetom žaloby ani dokazovania.

8. Z ustanovenia § 93 ods. 1 písm. b) C.s.p. vyplýva, že prokurátor môže podať žalobu o určenie vlastníctva, ak boli porušené ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu. Takéto žalobné oprávnenie prokurátora predstavuje prostriedok ochrany objektívneho vlastníckeho práva a napomáha pri dohliadaní nad dodržiavaním zákonnosti pri nakladaní s vlastníckym právom. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku ustálil, že žalobca je v tomto konaní aktívne vecne legitimovaný; rozhodnutie v tejto časti dostatočne jasne a zrozumiteľne odôvodnil a dospel k správneému záveru. Napriek tomu však žalovaní v odvolaní opätovne tvrdili, že aktívna legitimácia žalobcu na podanie žaloby nebola daná, nakoľko v predmetnom prípade nebol porušený zákon. Podľa názoru odvolacieho súdu niet pochybnosti o tom, že v spore ide o určenie vlastníctva; postačí, ak žalobca, ktorým je prokurátor, tvrdí, že došlo k porušeniu ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu. Zistenie, či k porušeniu ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu došlo, má vplyv na výsledok sporu a nie na aktívnu vecnú legitimáciu. Iný výklad, ktorý sa snažia obhájiť odvolatelia, by znamenal, že najskôr by mal byť známy výsledok sporu, a teda, či došlo k porušeniu ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu s následkom určenia vlastníctva, a až po ustálení tohto záveru by sa posudzovala aktívna vecná legitimácia žalobcu ako prokurátora k podaniu žaloby. V konečnom dôsledku odvolací súd v zhode so závermi súdu prvej inštancie konštatuje, že k pri prevode nehnuteľnosti zo žalovaného 1/ na žalovaného 2/ došlo k porušeniu ustanovenia právneho predpisu.

Žalovaní, ako by opomínali, že rozhodovanie o tom, či došlo alebo nedošlo pri prevode majetku obce k porušeniu ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov nie je v ich kompetencii, ale v kompetencii súdu.

8.1 Odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 9a ods. 8 písm. b) zákona o majetku obcí konštatuje, že pri prevode majetku obce z dôvodu hodného osobitného zreteľa musí byť dodržaný určitý, presne stanovený postup obecného zastupiteľstva spočívajúci v schválení dvoch samostatných uznesení. Obecné zastupiteľstvo najskôr trojpätinovou väčšinou všetkých poslancov schváli odôvodnený zámer previesť majetok obce z dôvodu hodného osobitného zreteľa. K uvedenému došlo dňa 15.08.2019, kedy obecné zastupiteľstvo hlasovalo o zámere predat' pozemok na parcele č. E-KN XXX vedenej na LV č. XXX ako ostatné plochy o výmere XXX m² za 2,- Eur /m². Za schválenie hlasovalo všetkých 5 poslancov obecného zastupiteľstva. Tento postup bol teda obecným zastupiteľstvom žalovaného 1/ dodržaný a nebol namietaný ani samotným žalobcom. Schválený zámer je obec následne povinná zverejniť najmenej 15 dní pred schválením prevodu na úradnej tabuli a na svojej internetovej stránke, ak ju má zriadenú. Následne je obecné zastupiteľstvo oprávnené pristúpiť k schváleniu prevodu majetku obce, na základe ktorého je potom možné uzatvoriť kúpnu zmluvu.

8.2 V prejednávanej veci schválení prevodu majetku vo vlastníctve obce predchádzalo uzatvorenie kúpnej zmluvy, ktorú v mene žalovaného 1/ uzatvorila starostka. Starosta obce je výkonným orgánom zastupujúcim obec navonok. Kompetencie súvisiace s nakladaním s hnutelným a nehnuteľným majetkom obce sú však zákonom zverené len obecnému zastupiteľstvu ako kolektívnemu orgánu obce. Starosta obce je preto oprávnený pristúpiť k uzatvoreniu kúpnej zmluvy v mene obce až na základe uznesenia prijatého obecným zastupiteľstvom, ktorým dôjde k schváleniu prevodu majetku obce.

8.3 Odvolací súd konštatuje, že zákonom vyžadovaný postup nebol žalovaným 1/ dodržaný, nakoľko po schválení zámeru a jeho zverejnení uzatvorila dňa 28.10.2019 starostka žalovaného 1/ so žalovaným 2/ kúpnu zmluvu vo forme notárskej zápisnice č. N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, U. XXXXX/XXXX a až dňa 30.10.2019 obecné zastupiteľstvo žalovaného 1/ schválilo prevod nehnuteľností vo vlastníctve obce.

8.4 Kúpna zmluva, uzatvorená bez predchádzajúceho zmocnenia obecným zastupiteľstvom, nemôže byť dodatočne zhojená (konvalidovaná), a je nutné hľadieť na ňu ako na absolútne neplatný právny úkon. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že kúpna zmluva bola uzatvorená vo forme notárskej zápisnice, pretože notár spisuje zápisnicu na základe vyhlásenia účastníkov toho-ktorého právneho úkonu. Neobstojí ani argumentácia žalovaných, že schválením zámeru previesť majetok obce bola vytvorená vôľa žalovaného 1/, a teda mohlo dôjsť k uzatvoreniu kúpnej zmluvy aj pred schválením takéhoto prevodu. Ak by odvolací súd akceptoval tieto tvrdenia žalovaných, logicky by z toho plynul záver, že schválenie prevodu obecného majetku obecným zastupiteľstvom je bezpredmetné. Nakoľko

však zákon vyžaduje najskôr schválenie zámeru a následne aj schválenie samotného prevodu, tvrdenia žalovaného v tomto smere nie je možné akceptovať.

9. Odvolací súd zastáva názor, že žalovanými namietaný nesprávny procesný postup okresného súdu týkajúci sa pripustenia vstupu intervenientky do konania nemohol mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej, a teda nebol spôsobilý privodiť zrušenie napadnutého rozsudku tak, ako sa domáhali žalovaní. Zákonným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia je totiž existencia vady konania prejavujúca sa v nesprávnom procesnom postupe súdu znemožňujúcom realizáciu práv strany sporu. Nesprávny procesný postup súdu musí dosiahnuť určitú intenzitu odôvodňujúcu záver o tom, že celé konanie sa pre takýto nedostatok javí ako nespravodlivé. K. H. listom zo dňa 12.05.2020 oznámila súdu, že má záujem vstúpiť do konania ako intervenient. V zmysle § 82 ods. 3 C.s.p. má podanie okrem všeobecných náležitostí (§ 127 C.s.p.) obsahovať aj okolnosti odôvodňujúce záujem intervenienta na výsledku sporu. Keďže podanie intervenientky neobsahovalo zákonom vyžadované náležitosti, pri oprave väd podania okresný súd správne postupoval v zmysle § 128 C.s.p. a vyzval intervenientku na jeho doplnenie. Intervencia vzniká doručením podania intervenienta súdu, ktorý je následne povinný oboznámiť strany sporu o tejto skutočnosti (§ 82 ods. 4 C.s.p.). Okresný súd síce pochybil, keď oznámenie o vstupe intervenientky do konania nedoručil právnomu zástupcovi žalovaných, ale priamo stranám sporu, uvedené (aj z dôvodov nižšie uvedených) však nemohlo mať vplyv na samotný výsledok sporu. Obdobne to platí aj v súvislosti s podaniami intervenientky, ktoré neboli stranám sporu doručené a s ktorými v zmysle § 85 C.s.p. nevyjadril súhlas žalobca, keďže na listinných dôkazoch a vyjadreniach predložených intervenientkou súd prvej inštancie nezaložil svoje rozhodnutie.

9.1 Žalobca podal žalobu z dôvodu porušenia právnych predpisov pri prevode obecného majetku a namietal postup žalovaného 1/ pri uzatváraní kúpnej zmluvy a pri schvaľovaní prevodu obecného majetku. Súd pri rozhodovaní neprihliadal na listiny predložené intervenientkou. Neskúmal sklon príjazdovej cesty, obsah podnetu pani H. na preskúmanie zákonnosti postupu obce ani skutočnosť, či manžel intervenientky je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, pretože uvedené bolo pri rozhodovaní vo veci samej bez právneho významu. Keďže konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania, odvolací súd s prihliadnutím na predmet konania a okolnosti sporu konštatuje, že pre zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. nebol daný zákonný dôvod. Aj keby intervenientka do konania nevstúpila, resp. aj keby súd rozhodol, že vstup intervenientky do konania nie je prípustný, nemalo by to vplyv na rozhodnutie súdu vo veci samej, pretože predmetné konanie je vedené len z dôvodov uvedených v žalobe, a teda z dôvodov porušenia všeobecne záväzného právneho predpisu žalovaným 1/, ktorý v rozpore so zákonom o majetku obcí uzavrel kúpnu zmluvu pred samotným schválením prevodu obecného majetku obecným zastupiteľstvom.

10. Súd prvej inštancie sa vyjadril aj k iným pochybeniam žalovaného 1/, ku ktorým došlo pri schvaľovaní zámeru previesť obecný majetok. Odvolací súd považuje tieto hodnotenia súdu prvej inštancie za nadbytočné. Všeobecný súd má totiž dbať na hospodárny priebeh konania a na to, aby sa dokazovanie neuberalo smerom, ktorý z pohľadu prejednávanej veci nie je relevantný (pozri nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 350/08 zo dňa 30. septembra 2010). Súdom prvej inštancie konštatované nedostatky pri hlasovaní o zámere predáť majetok obce ako aj iné konštatovania, ktoré naviac, ako sám v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, dôkladne neskúmal, nemali vplyv na rozhodnutie vo veci a neboli namietané v priebehu konania ani samotným žalobcom. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 3. júla 2003, v ktorom uviedol, že „...všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania.“. Z tohto dôvodu sa odvolací súd ďalšími, súdom prvej inštancie tvrdenými pochybeniami bližšie nezaoberal, nakoľko s prihliadnutím na ustálený dôvod neplatnosti kúpnej zmluvy pre rozpor so zákonom z dôvodu absencie prvotného súhlasu obecného zastupiteľstva s prevodom majetku, sú tieto závery nadbytočné.

10.1 V tomto smere odvolací súd zdôrazňuje, že pre dôvodnosť žaloby postačuje, ak je naplnený čo aj jeden dôvod pre konštatovanie o neplatnosti prevodu vlastníckeho práva, najmä ak ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Dôvodom pre konštatovanie neplatnosti prevodu vlastníctva bol rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), konkrétne s ustanovením § 9a ods.8 písm.e) zákona o majetku obcí. Ani prípadné nesprávne závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k ostatným otázkam (ktoré strany

sporu v podstate ani nenastolili) a to rozpor medzi zámerom prevodu žalovanému 2/ a jeho manželke, resp. prevod iba žalovanému 2/, iný predmet zámeru prevodu vlastníckeho práva a iný predmet zmluvy v dôsledku rozdelenia pôvodnej parcely, by tam neboli spôsobilé mať za následok zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

11. Odvolatelia napokon namietali, že súd nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. Tu odvolací súd uvádza, že podľa ustanovenia § 185 ods.1 C.s.p. súd rozhodne, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná; podľa ustanovenia § 220 ods.2 C.s.p. v rozhodnutí odôvodní prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy. A súd prvej inštancie postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami procesného predpisu, v napadnutom rozsudku odôvodnil, z akých dôvodov navrhované dôkazy nevykonal. Odvolací súd pripomína, že vykonanie ohliadky by smerovalo k zisťovaniu skutkového stavu, ktorého zistenie nebolo nevyhnutným podkladom pre rozhodnutie; súd prvej inštancie za podstatnú považoval právnu otázku, či k prevodu vlastníckeho práva došlo spôsobom predpísaným zákonom. Ak záverom okresného súdu bolo konštatovanie o porušení ustanovení zákona o majetku obcí, nebol dôvod zisťovať skutkové okolnosti nesúvisiace s otázkou, podstatnou pre rozhodnutie súdu.

11.1 V súlade s hospodárnosťou konania bolo aj nevykonanie navrhovaného dôkazu - výsluchu notára ako svedka. Z obsahu spisu a dôkazov v ňom obsiahnutých aj pre odvolací súd vyplýva, že otázka, či k súhlasu obecného zastupiteľstva došlo pred uzavretím zmluvy o prevode vlastníckeho práva alebo až po ňom, je dostatočne preukázaná. V zásade žalovaní ani nepopreli, že uzavretie zmluvy o prevode vlastníckeho práva predchádzalo schváleniu takéhoto právneho úkonu obecným zastupiteľstvom. V zmysle vyššie uvedeného zákonný postup mal byť opačný.

12. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. napadnutý rozsudok okresného súdu v prvej výrokovej vete a v závislom výroku o trovách konania žalobcu (druhá výrovková veta) potvrdil ako vecne správny.

13. Žalovaní podali odvolanie aj proti výrokom o trovách konania, náhradu ktorých priznal súd prvej inštancie intervenientke voči žalovaným 1/ a 2/. Žalovaní v odvolaní namietali, že intervenientka nie je stranou sporu a z tohto dôvodu nemá ani nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že rovnaký režim ako na úspešnú stranu sporu sa čo do trov konania uplatňuje aj voči intervenientovi vystupujúcemu na tejto strane; a teda, ak bol žalobca v tomto konaní plne úspešný, patrí aj intervenientke vystupujúcej v konaní na jeho strane nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Obdobne to vyplýva aj z právnej teórie, v zmysle ktorej si aj intervenient môže uplatniť náhradu trov konania rovnako ako svedok alebo znalec.

13.1 Odvolací súd však rozsudok súdu prvej inštancie v treťom a štvrtom výroku v zmysle § 388 C.s.p. zmenil, keďže v zmysle týchto výrokov by mala intervenientka nárok na náhradu trov konania v rozsahu 200 % (žalovanému 1/ určil povinnosť nahradiť intervenientke trovy konania v rozsahu 100 % a žalovanému 2/ určil totožnú povinnosť). Odvolací súd preto rozhodol tak, že intervenientke na strane žalobcu priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % voči žalovaným 1/ a 2/, ktoré sú jej žalovaní 1/ a 2/ povinní zaplatiť každý v rozsahu 50 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške. Súd pri rozhodovaní o výške trov konania prihliadne, či skutočne išlo o odôvodnené a účelne vynaložené výdavky intervenientky, ktoré vznikli v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

14. Napriek tomu, že Civilný sporový poriadok priznáva prokurátorovi v zmysle § 93 aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby, uplatňuje sa naňho záujmový princíp v zmysle § 252 C.s.p., v zmysle ktorého každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú. Hotové výdavky v tomto prípade znáša prokuratúra a zastúpenie advokátom je vylúčené, preto odvolací súd žalobcovi, napriek tomu, že bol v konaní úspešný, nárok na náhradu trov konania nepriznal.

15. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Intervenientke vystupujúcej na úspešnej strane sporu však nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si odvolacie trovy neuplatnila a existenciu účelne vynaložených trov odvolacieho konania nemal odvolací súd preukázanú ani zo spisu, nakoľko

intervenientka sa nevyjadřila k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov pri prevode majetku obce, ale len ku skutkovým okolnostiam, ktoré nemali pre rozhodnutie vo veci žiadnu relevanciu.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).